

பிப்ரவரி, 15-2004

கௌரவ ஆசிரியைகள்...

டாக்டர் எஸ். அனீஷா
டாக்டர் எஸ். மகாதேவன்
சுவாமிநாதன் நீலா ரெட்டி
வழக்கத்துக் கே. சுமதி
ஓயிஸ் மருது
டாக்டர் கிரே. அன்புமணி
புதுச்சேரி சி. குமாரசம்பந்தம்
டாக்டர் தமிழிசை செந்திரவேணி
அழகம் கண்டு வந்தீர்கள்

மனக் கல்கி

கிஷோர் வெள்ளை

உச்சரிக்கும்போதே பறக்கிற சுகம் தாற் ற ஒரே வார்த்தை காதல்தானே! அறுபது வயசுக்கார ருக்கும் ஆனந்தத்தைக் கொடுக்கிற காதலுக்கு ஏதாவது கட்டுப்பாடு இருக்கிறதா என்ன! பணத்துல மிதந்துட்டிருக்கிறவனுக்கும், பட்டிக்காட்டுல முள் பொறுக்கறவனுக்கும் ஒரே விகிதத்துல உடம்பும் மனசும் சேர்ந்து சிறகடிக்கிற உணர்வைத் தாற் காதலுக்கு, ஏதாவது விதிமுறை இருக்கிறதா...? தென்றல் மாதிரி தவழ்ந்து, காற்று மாதிரி ஊடுருவி, புயல் மாதிரி யாரை யும் புரட்டிப் போடுகிற காதலை 'மேனேஜ்' பண்ணுங் கன்னு சொல்றது அபத்தமா? அதைத்தான் இங்கே பார்க்கப் போறோம்.

ஆக்கபூர்வம்

வாலிபம் பலவித ரசாயன மாற்றங்களை உடலில் உருவாக்குது. அந்த மாற்றம் நம்ம தாத்தா, பாட்டி, அப்பா, அம்மா, நமக்குப் பிறக்கிற குழந்தைகள் வரைக்கும் தொடர்ந்துட்டுதான் இருக்கு. இது இயல்புதான். இப்படி இனம் புரியாமல் வர்ற காதல், நமக்கு நிறைய கற்றுத் தருது. பேசாமல் பேசுவது, முடியுமென்கிற நம்பிக்கை, சதா நேரமும் அதையே சிந்திக்கச் சொல்றது. இதைல்லாம் ஆக்கப்பூர்வமானதான்னு நீங்க கேட்கலாம். ஆமாம், ஆமாம் ஆமாம்! ஆக்கபூர்வமானதுதான். சாதி, மதம், நிறம், மொழி என எந்தத் தடையையும் 'டமார்'னு மிதித்து எறிஞ்சுட்டுப் போகிற துணிவு, புதிய பாதையில் இறங்கிப் போராடுகிற நெஞ்சரம், இந்தக் காதலால் பிறப்பதுதானே? ஒவ்வொருத் தருக்குள்ளயும் ஒளிந்துகிடக்கிற பல திறமைகள், இப்பதான் வெளிப்படுது. கவிதை என்ன, கற்பனை என்ன, அழகுணர்ச்சி என்ன... ஒரே ஒரு உதாரணத்தைச் சொல்றேன்.

அது சின்ன கிராமம். ப்ளஸ் டீ படிச்சிட்டிருந்தான் பையன். வகுப்புத் தோழியைக் காதலிச்சான். இரண்டு பேருமே காதலிச்சாங்க. கல்லூரியில படிக்க அவனுக்கு வசதி யில்லை. அதனால ப்ளஸ் டீவோட படிப்பை முடிச்சுட்டு, சைக்கிள் கடை வைக்கலாம்னு இருந்தான். காதல், பெண் வீட்டுக்குத் தெரிந்தபோது கொதிச்சுப் போய்ட்டாங்க. ஒரே ஜாதிங்கறதால அப்புறம் இறங்கி வந்தாங்க. படிச்ச, பையன் என்ன பண்ணப் போறான்னு விசாரிச்சப்பதான் பிரச்சனை.

ஒரு சைக்கிள் கடைக்காரனுக்குப் பொண்ணு தரமாட் டோமனு சொல்லிட்டு, வேறொருத்தருக்குக் கட்டிக் கொடுத்திட்டாங்க பொண்ணை.

சைக்கிள் கடைக்காரன்கற அந்தச் சின்ன வார்த்தை, அவன் மனத்தை ஊசியாகக் குத்தியது. வலி. காலையிலயும் மாலையிலயும் சைக்கிள் கடையில் வேலை பார்த்துவிட்டு, மற்ற நேரத்துல கல்லூரிக்குப் போய் படிக்க ஆரம்பிச்சான். நம்புலீங்களா? இன்னனைக்கு அவன் வங்கி அதிகாரி!

காதலி போய்ட்டாளேன்னு அவன் தாடி வளர்த்துக் கிட்டு அலையலை. இப்படி ஒரு புது மனிதனை உரு வாக்கியது காதல்தானே! இது ஆக்கப்பூர்வமா இல்லையா?

காதல் எதையும் அழிக்கறதில்லை; அழித்தால் அது காதலில்லை!

காதலென்பது கூட்டு வாழ்க்கை

காதல் தொடங்க ஆயிரம் காரணமிருந்தாலும், அது தொடர்ந்து நிகழ்ணும்னா, இரண்டு பேரோட கருத்தும் ஒருமித்ததா இருக்கணும். அதுக்குப் புரிதல் அவசியம். இந்தப் புரிதலுக்குத் தன்னைப் போலவே மற்றவங்களையும் கருதணும். காதலரோட நிலையிலிருந்து காதலியையும், காதலியோட நிலையிலிருந்து காதலனையும் பொருத்திப் பார்க்கணும். 'நீ இங்கு கூகே! நான் அங்கு நலமா!'ன்னு கேட்கறது, இந்த அடிப்படையில்தான். அதாவது இருவரும் ஒருவராவது. ஏனென்றால் காதல் கல்யாணத்தோடு முடியற விஷயமில்லை. அது கடைசிவரைக்கும் கூடவே வருவது.

தலைமை தாங்குதல்

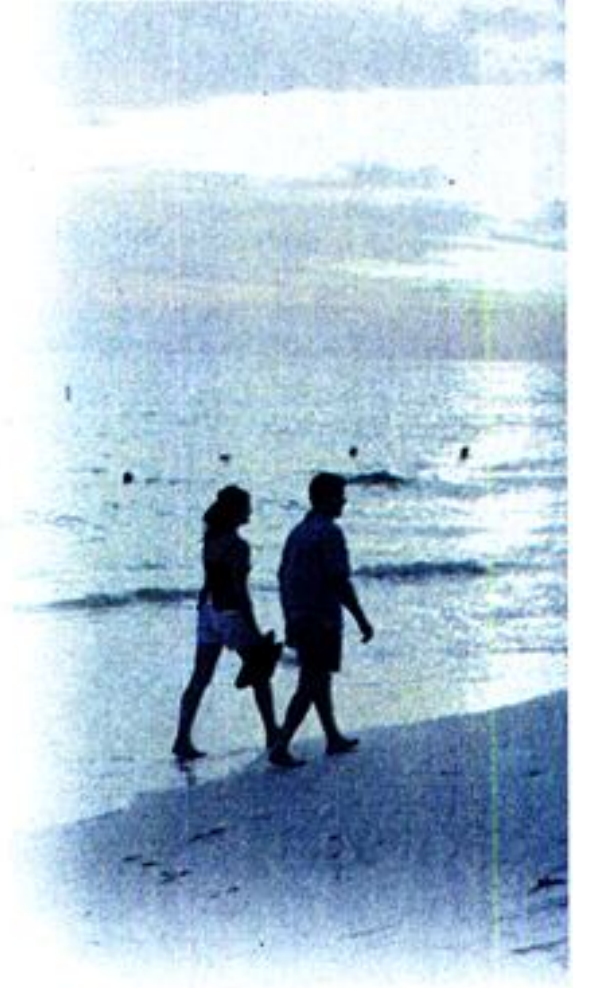
காதல் வாழ்க்கையில் தலைமைக்கு என்ன வேலைன்னு கேட்கலாம். இருக்கு!

மனசு முழுக்கக் காதல் இருக்கும். சொல்ல பயம். அவள் / அவன் மறுத்துட்டா மானம் போய்டுமேங்கிற பயம். இந்தப் பயம்தான் காதலுக்கு முதல் எதிரி. இதைத் தூக்கி எறிஞ் சுட்டுக் காதலை வெளிப்படுத்துறதுலயிருந்து, குடும்பமும் நண்பர்களும் அதை வலிமையா ஏற்றுக் கொள்ளச் செய்யறது, இதுதான் என் தேவை, என் இலக்கு, இது

கேசல்க

என் வாழ்வுன்னு ஏற்றுக்
கொண்டு, அதனால வற்ற
பின் விளைவுகளைச் சந்
திக்கறது, ஒருத்தருக்கொருத்
தர், சகிப்புத் தன்மையை
வளர்த்துக்கறது... இவை
எல்லாமே ஒரு நல்ல தலை
வன் அல்லது தலைவிக்
குரிய பண்புகள். இது
இரண்டு பேருக்குமே அவ
சியம். இந்தப் பண்புதான்
உண்மையான காதலோட
வெளிப்பாடு.

சங்க காலக் காதல்
கவிதைகள்ல காதலன் -
காதலியை, 'தலைவன் -
தலைவி'ன்னு குறிப்பிடற
தைக் கவனிச்சிருப்பீங்க...
அது எத்தனைப் பொருத்தம்
பாருங்க!

தன்னையறிதல்

Uழைய பாடல் ஒன்றை நீங்க கேட்டிருக்கலாம். 'ஆளும்
வளரணும், அறிவும் வளரணும். அதுதான் டா
வளர்ச்சி'. ஆள் வளர்தல்ங்கறது உருவ வளர்ச்சியைக் குறிக்
குது. ஆனால் தன்னையறிதல்ங்கறது மனவளர்ச்சியைக்
குறிப்பது. மன வளர்ச்சியை ஒருத்தரோட செயல்பாடுகள்ல
இருந்து அறியலாம். அணுகுமுறையிலிருந்து அவரது மனப்
பக்குவத்தை உணர முடியும். காதலுக்கு இந்த மனப்பக்குவம்
அவசியம்.

ஒருத்தருக்கு எல்லா விஷயங்களும் தெரிந்திருக்கலாம்.
உலக விஷயமா? ஹாலிவுட் சினிமா? கோலிவுட்டா?
பிரிட்டன் நாடாளுமன்ற நடைமுறையா? கியூபாவோட
ஆரம்பக்காலப் போராட்டமா? இப்படி நிறைய விஷயங்
களைத் தெரிஞ்சு வச்சிருக்கலாம். ஆனால் அவர் தன்னைத்
தானே அறியாமலிருந்தால், மற்ற விஷயங்களிருந்தும்
பயனில்லை.

ரகசியமாகக் காதலியை எப்படிச் சந்திப்பது; கடிதம்
கொடுப்பது, வீட்டில் செய்தியை எப்படிப் பக்குவமாக
வெளிப்படுத்துவது - இதைவியல்லாம் சிந்தித்துத்

தெரிந்து வைத்துக்
கொண்டால்
போதாது. காதலன் /
காதலி தன்னைப்
பற்றிச் சிந்திக்கணும்.
தன்னைத்தானே
அறிந்து வைத்துக்
கொள்ளணும். பலம்,
திறமை எது? பலவீனம்
எது? எதிரா இருக்கற
தடைகள் என்
னென்ன? இதை
யெல்லாம் தெரிஞ்சு
வச்சிருந்தாதான்,
பலத்தை அதிகரிக்கவும்,
பலவீனத்தைக் குறைக்
கவுமான முயற்சிகள்ல
ஈடுபட முடியும். இதுமட்டு
யில்லாம, எதிர்காலத் தேடு
தலுக்குரிய திட்டமிடலிலும்

ஈடுபட முடியும்.

இப்படிப்பட்ட பகுத்தறிவுதான் நம்மை பக்குவப்படுத்திக்
கொண்டு போகும். இந்தப் பக்குவத்தைப் பெற்றுட்டோம்னா,
காதல் கட்டாயம் வசப்படும். அப்படி வசப்படவில்லை
யானால் அது காதலல்ல!

தன்னம்பிக்கை

ஒவ்வொரு மனுஷனுக்கும் மனசுல குளுக்கோஸ் ஏத்தற
விஷயம் தன்னம்பிக்கை. தன்னம்பிக்கை இல்
லைன்னா, இன்னைக்கு இருக்கிற பல விவி.ஐ.பி.கள்
இல்லை!

என்னோட நண்பரின் தம்பி ரமேஷ். எதிர்வீட்டுல
இருந்த இஸ்லாம் மதத்தைச் சேர்ந்த பொண்ணைக் காத
லிச்சான். ரமேஷ் படிச்சுட்டு வேலை தேடிட்டு இருக்
கறவன். (முக்கால்வாசி காதல், வேலை தேடும்போதுதான்
ஆரம்பிக்குது). அந்தப் பொண்ணு வசதியான வீட்டுல வாழ்றவ.
இரண்டு பேர் வீட்டையும் கல்யாணத்துக்கு ஒத்துக்கமாட்
டாங்க. மீறி கல்யாணம் செய்துகிட்டால், வைச்சுக்
காப்பாற்ற வேலை இல்லை. ஏரம்ப யோசிச்சான். திடீர்னு
ஒரு நாள் ஒரு ஹோட்டல்ல கேஷியரா வேலைக்குச்

கல்கி

சேர்ந்துட்டான். கோட், சூட், டை கனவுல இருந்த ரமேஷ், எப்படி இந்த வேலைல சேர்ந்தான்னு எனக்கு ஆச்சர்யம். சரியா, முணை மாசத்துல, அந்தப் பொண்ணை ரிஜிஸ்டர் மேரேஜ் பண்ணிக்கிட்டான். இரண்டு குடும்பத்துலயும் பெரும் பிரச்னை. அந்தப் புயலெல்லாம் ஓய்ந்த பிறகு ஒரு நாள் ரமேஷ்ட்ட கேட்டேன்,

“எப்படிடா தைரியம் வந்தது?”

“வாழ்க்கையை ஒட்டறதுக்குச் சின்ன வேலை போதும்னு நம்பிக்கையை வளர்த்தேன். அந்தத் தன்னம்பிக்கைதான் கல்யாணம் வரை கொண்டு வந்துட்டுது.”

இப்போது சென்னையின் மிக முக்கியமான ஐந்து நட்சத்திர ஒட்டலில் முக்கியப் பொறுப்பில் இருக்கிறான் ரமேஷ்.

இந்தத் தன்னம்பிக்கை காதலுக்கு அவசியம். இதை எங்கிருந்து வாங்க முடியும்?.. எங்கிருந்தும் பெறலாம்! அம்மா, அப்பா, நண்பர்கள், உறவினர்கள், ஆசிரியர்கள்... ஏன் சமூகமே தரலாம். இருந்தாலும் தன்னை நேசிக்கிற ஒருத் தர்ட்டயிருந்து கிடைக்கிறதுதான் சுகமானது.

காதலை, அது வெறும் ஈர்ப்பு அல்லது கவர்ச்சின்னு மட்டும் பார்க்கறது சரியானதல்ல. அது ஆரோக்கியமான தேடல். ஆத்மார்த்தமான அரவணைப்பை, அந்தரங்க வெளிப் பாட்டை இனம் புரியாமல் அணுகுவதுதான் காதல்.

இந்தக் காதல், காதலிப்பவர்களுடைய தன்னம்பிக்கையை வெளிப்படுத்துவது மட்டுமில்லாம, அதை வளர்த்தெடுக்கிற கலைக் கூடமாகவும் திகழும்.

முடிவெடுத்தல்

நான் அலுவலகம் போகிறபோது நிறைய காதலர் களைப் பார்த்திருக்கிறேன். பஸ் ஸ்டாண்டுல, பஸ்ல, டீலீலர்ல, காபி ஷாப்ல, ஐஸ் கிரீம் கடையிலன்னு.

பஸ் ஸ்டாப்புல ஒரு வாலிபன் தினமும் என்னோடு பஸ் ஏறுவான். கல்லூரியில் படிக்கறவனா இருக்கலாம். அதே ஸ்டாப்புல நான்கைந்து மாணவிகளும் நிற்பாங்க. அவங்கள்ல கொஞ்சம் கறுப்பு நிறமா இருக்கிற ஒரு பெண்ணைச் சந்தித்து, அடிக்கடிப் பேசுவான் அங்கேயே. அவங்க பேச்சையும் முகபாவனையையும் பார்க்கும்போது, காதலர்கள்தான்கறது அப்பட்டமாத் தெரியும்.

அவள் அந்த நேரத்துக்குச் சரியாக வரலைன்னா,

இவன் போகும் பஸ் வந்தால்கூட அவளுக்காகக் காத்திருப்பான்.

சில மாதங்களுக்குப் பிறகு அந்த மாணவியைப் பஸ் ஸ்டாப்பில் காண முடியலை. அந்த வாலிபன் வந்து கொண்டிருந்தான். அந்த மாணவி எங்க போனாள்னு எனக்குள்ள குடைச்சல்.

ஒரே பஸ் நிறுத்தத்தில் பஸ் ஏறுகிறோம்ங்கற அறிமுகத்தால, சின்ன சிரிப்பு எங்களுக்குள் நிகழும். ஒரு நாள் ஆவல் தாங்காம, அந்த வாலிபன்ட்ட கேட்டேன்.

“தம்பி உன் லவ்வரை எங்கப்பா கொஞ்ச நாளா காணலை!”

“அவ கம்ப்யூட்டர் கிளாஸ் படிச்சுட்டு இருந்தா சார். படிப்பு முடிஞ்சு போச்சு. வற்றதில்லை. நான் வேறொரு பொண்ணுக்கு நூல் விட்டுட்டிருக்கேன்” என்றான்.

எனக்கு அதிர்ச்சி. காதல் எந்தளவுக்கு ஆகிப்போச்சு என்று நொந்தேன்.

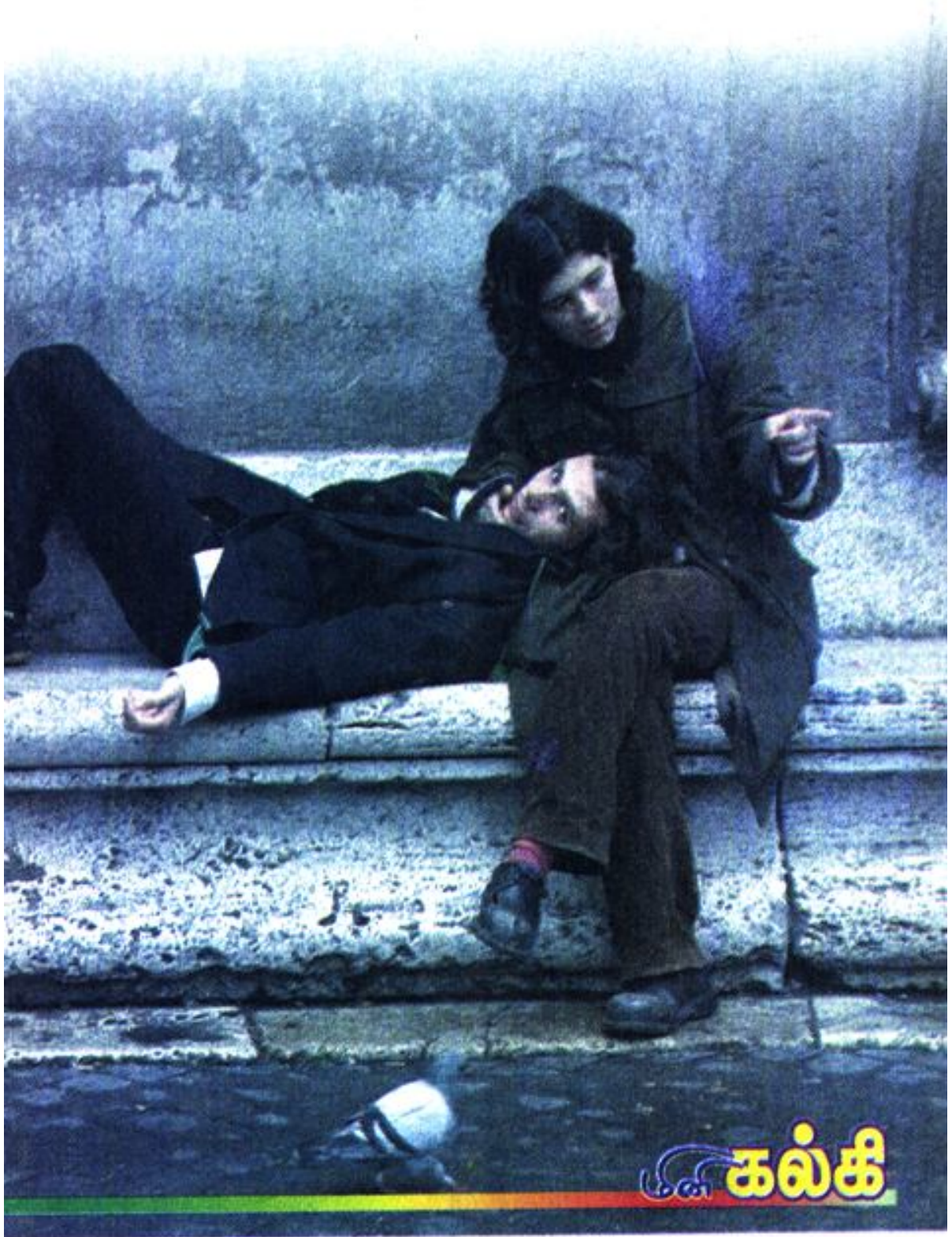
“அப்ப அந்தப் பொண் உன்னைப் பார்க்க வற்றதில்லையா?”

“ரெண்டு நாள் வந்தா. நான் கண்டுக்காம போயிட்டேன்...”

இந்த இடத்துலதான் காதலர்கள் இடறுகிறார்கள். இப்படி நிச்சயபுத்தி இல்லாத ஒருவனை நேசித்தது அந்தப் பெண் செய்த தவறே அல்லவா! பேசிப் பழகும்போது அவன் எப்படிப்பட்டவன்? திடமான மனசுக்காரனா, மத்தவங்க மனசையும் உணர்வுகளையும் புரிஞ்சுக்கிறவனா? நம்மை ஏற்றுக் கொள்கிறவனா, விட்டுக் கொடுப்பவனா என்பதை முதலில் தெரிஞ்சுக்கணும்.

'அதெய்யல்லாம் தெரிஞ்சுக்கிட்டு வந்தா காதலில்லை சார்'ன்னு நீங்க சொன்னா, மேலே சொன்ன காதலர்கள் கதிதான். அதனால், காதலில் சரியான முடிவெடுக்கிறது முக்கியமான விஷயம்.

கல்கி

நிச்சய புத்தி இல்லாதவர்களிடம் மனத்தைக் கொடுத்து விட்டால் அதற்காக வருந்தி நோவது வீண்! அப்படிப்பட்ட ஒருவரிடம் போய் மனத்தைக் கொடுத்தோமே என்று வேண்டுமானால் நம்மையே கடிந்து கொள்ளலாமேயொழிய, அப்படிப்பட்ட ஒருவருடன் உறவு தொடரலையே என்ற வருத்தமே வேண்டாம்!

திட்டமிடுதல்

ஓ. கே. இவன் என்னைக்குச் சரிப்பட்டு வருவான் என்று மனசு முடிவெடுத்தாச்சு... இனி திட்டமிடணும்.

இந்தக் காதலை எப்படி வெளிப்படுத்தறது? நண்பர்களைக் கிட்ட சொல்லலாமா? அவனைளைப் பார்க்க இன்னும் ஒரு மாதம் இருக்கிறதே. அதுவரை மனசுக்குள்ளேயே எப்படி அடைகாக்கிறது? அம்மாதிரி சொல்லலாமா? அவங்ககிட்ட சொன்னா ஏத்துப்பாங்களா? ஏத்துக்கலைன்னா எப்படி ரகசியமா வைச்சுக்கறது? ஏத்துக்கத் தயார்ப்படுத்தி அவங்களை எப்படி ஒத்துக்க வைக்கறது...?

இப்படியும் இன்னும் அதிகமாகவும் கேள்விகள் எழும். காதலிக்க ஆரம்பிச்சுட்டாலே இப்படித்தானே!

இந்தத் திட்டமிடல் யாருடைய அங்கீகாரத்துக்கும் காத்திருக்காது. அது சினிமா மாதிரி ஒடிக்கிட்டேயிருக்கும். அதனால் சரியாக, யிகக் கவனமாகத் திட்டமிடணும்.

திட்டமிடாத எந்தச் செயலும் முறையா இருக்காது. அப்படித் திட்டமிட்டு செயல்பட்டால் காதல், பணிபட்ட மலர் மாதிரி மனசுல ஜில்லுனு வாழும்.

பேசுதல்

ஆ. ணும் பெண்ணும் பேசினாலே அதைத் தப்பா பார்க்கறவங்கதான் இங்கே அதிகம். நம்ம சமூகம் அப்படி. இப்பக் கொஞ்சம் மாறியிருக்கு. இருந்தாலும் முழுமையான மாற்றம் வரலை. அதனால்தான் 'பேசுதல்' இரு பாலரிடையே இயல்பா நடக்கறதில்லை.

'காணாமலேயே காதல்', 'பார்க்காமலேயே காதல்' மாதிரி, பேசாமலேயே காதல் பண்ண முடியுமா? முடியாது. எந்த ஒரு விஷயத்தையும் மனசுக்குள்ளே பொத்திப் பொத்தி வைத்தால், அதுவேற மாதிரியான மன அழுத்தத்துல கொண்டு போய் விட்டிடும். அதனால் பேசுதல் முக்கியம். மனம் விட்டுப் பேசறதுதான் காதலுக்கு ஆரோக்கியமான விஷயம்.

பேசத் துணியறது முதல் படி. நினைச் சதை அடுத்தவங்க சரியாக, பளிச்சுன்னு புரிஞ்சுக்கற மாதிரி பேசறது இரண்டாம்படி, பேசலிட்டுக் கேட்டுக் கிட்டிருப்பது மூன்றாவது படி. இந்த மூன்றையும் முறையாகப் பின்பற்றினாலே போதும்.

பெறப் போகும் வாழ்க்கை நாம் பேசுகிற வார்த்தையில் இருக்குங்கறதையும், பேசும் வார்த்தை நாம் கொண்டிருக்கிற மனோபாவத்தைப் பொறுத்ததுங்கறதையும் மறந்துடக் கூடாது. உரையாடல்தான் காதல் உறவாடலுக்குப் பெரிதும் கைகொடுக்கற விஷயம்.

புரிதலும் தீர்வும்

புரிதல்ங்கறது வார்த்தையில் மட்டுமல்ல. ஒருத்தரோட பார்வையில், நம்பிக்கையில், அறிவின் ஆழத்தில், ஆர்வத்தில், அனுபவத்தில், தேவையில், இலக்கில், தனித்திறமையில், எதிர்பார்ப்பில், ஏக்கத்தில் அடங்கியிருக்கு.

ஒரு விஷயத்தை உடும்பு மாதிரி பிடிச்சுக்கிட்டிருக்காம, மற்றவற்றையும் பரிசீலிக்கிற மனோபாவம், மற்றவங்க கருத்தையும் உள் வாங்கிக்கறது, தன் கருத்து தவறுன்னு தெரிஞ்சா, அதை ஏற்றுக் கொள்ளறது, இதுதான் புரிதலுக்கான அடிப்படை.

கருத்து வேறுபாடுகள் எங்கேயும் வரலாம். இந்தப் புரிதல் இருந்தால் தீர்வும் கூஸி. புரிந்து கொள்ளவும், சிக்கலுக்குத் தீர்வு காணவும் காதலால் மட்டும்தான் முடியும்.

குடும்பம்

மாறி வரும் சமூகத்தில் காதலுக்கு எதிர்ப்பு குறைஞ்சுகிட்டித்தான் வருது. இருந்தாலும் எதிர்ப்பு முழுசா விலகிடலை... அவரவர் குடும்பப் பின்னணியைப் பொறுத்துத்தான் காதலுக்கு அங்கீகாரமும் ஆதரவும் அமையும், அல்லது அமையாது போகும்.

மனத்தில் காதல் உறுதியாகிவிட்டால் குடும்பத்தோட ஆசையைப் பெற என்னவெல்லாம் முடிகிறதோ செய்யுங்க... அதே நேரத்துல காதலன் / காதலியை விட்டுக் கொடுக்காம உங்கள் மன உறுதியை, தெளிவை வெளிப்படுத்துங்க.

காதல் காரணமாக குடும்பத்திடம் மதிப்போ கூடுபாடோ குறையாதுங்கறதைத் திரும்பத் திரும்ப, சிறிதும் பெரிதுமான செயல்கள் மூலம் நிரூபிச்சுக்கிட்டே இருந்தால் தான், குடும்பமும் அச்சமோ தயக்கமோ இல்லாம ஆதரவு தரும்.

கனகல்கி

காதல் அற்புதமானதுதான், ஆனால் அது குடும்பத்தின் அரவணைப்புவதான் முழுமை பெற முடியும்.

முறிச்சுக்கிட்டுப் போய்த் தான் கல்யாணம் செய்துக்கணும் என்ற நிலை வந்தால், அந்த முறிவேட வலியை, விளைவுகளை முழுசாகச் சிந்திச்சு, முடியுமானது பாருங்க... அதன் விளைவு என்னவாக இருக்கும்னு காதலன், காதலிக்கு உணர்த்துங்க...

காதலில் காத்திருப்பது சுகம்தான்... குடும்பத்தின் சம்மதத்துக்காகக் காத்திருப்பது அவ்வளவு சுகமாக இருக்காது... ஆனால் அந்தக் காத்திருப்பு ஜெயித்தால், அது விலை மதிப்பற்ற வெற்றி!

உடல்

மனங்கள் வயப்பட்டுவிட்டால் நிகழக்கூடிய உடலின் சுரப்புங்கறது சண்டமாருதம் மாதிரி. உணர்வோடு உடலும் ஒன்றாகிற வரை ஏக்கமும் தாபமும் வாழ்க்கையை அப்படியே தத் தெடுத்துக்கும். இந்தச் சமயத்தில் தான் சுய கட்டுப்பாடு மிக முக்கியம். அதை இழந்துட்டா கொடுக்க வேண்டிய விலை மிக அதிகம். மீளாகக் கடனாளியாகிடுவோம்.

சமுதாயமும் குடும்பமும் காதலைக் கஷ்டப்பட்டாவது ஏற்கும். ஆனால் கட்டுப்பாடின்றமையை தாட்சண்யம் பார்க்காமல் நிராகரிக்கும். கட்டுப்பாட்டை இழக்க காதல் காரணமானால், அந்தக் காதலும் நிராகரிப்புக்குள்ளாகும்.

சமூக நிராகரிப்பைச் சம்பாதித்துக் கொண்டால், கௌரவமா வாழ்க்கை நடத்த முடியாது. காதலன் - காதலி பரஸ்பரம் இந்த அநீதி நிகழாம காப்பது, முதிர்ந்த காதலின் முதல் அடையாளம்.

பெற்றோர் பொறுப்பு

இலக்கியத்துவமும் கதைகளிலும் காதலைப் படிச்ச ரசிச்சுட்டுப்போற பெற்றோருக்கு இதுல நிறைய பொறுப்பு இருக்கு. காதல் வயப்படற தம்மோட மகளை / னை அவங்களோட நடவடிக்கைகளில் இருந்தே கண்டுபிடிச்சுடலாம். வாழ்க்கைங்கறது என்ன? யதார்த்தம் என்ன? என்பதையெல்லாம் பக்குவமாப் பேசுங்க. இந்தப் பேச்சு அவங்க மனசைப் பக்குவப்படுத்தும். படுத்தணும். பக்குவப்படுத்தினால்தான் அது காதல்!

- ம. திருவள்ளுவர்

கிராபிக்ஸ் : பி.ஆர். ராஜன்

